

فساد اداری؛ پاشنه آشیل حکومت وحدت ملی

سرمقاله

دورنمای صلح در زمانه جنگ

فهیمی

حادثهٔ دردناک و خونین روز گذشته نه تنها کابل را لرزاند؛ بلکه همهٔ افغانستان، منطقه و کشورهای جهان را تکان داد. در این عصر جهانی شدن که تمام دنیا توسط وسایل ارتباط جمعی به هدکدهٔ کوچک تبدیل شده است، از کوچک ترین اتفاق و حادثهٔ در یکی از گوشه های جهان همه مطلع می گردند. به هرصورت اگر به عمق فاجعه و دردناک بودن حادثهٔ بنگریم؛ ده ها کشته و صدها نفر زخمی، باید مانند حادثهٔ چهارشنبهٔ سیاه که در آن کارمندان رسانه ها قربانی شدند، به سه شنبهٔ سیاه مسمی گردد. عامل این حادثه و تراژدی غمبار و غمناک گروه طالبان بوده و خود پذیرفته اند. گروهی که نیم دهه است ندای صلح خواهی و آشنی طلبی حکومت را نادیده گرفته و به آن پناهی نمی دهد. حالا پرسش این است که آیا این گروه، صلح و آشنی می خواهد از سال ۱۳۸۸ بدین سو است که دولت، سیاست گفت و گو با گروه طالبان را به شدت تمام دنبال کرده است. مصارف مالی هنگفت در این مسیر شده و قربانی های انسانی کلان داده شده است. زندانیان این گروه از باب خوشنودی و به دست آوردن دل، از بند رها شده اند؛ اما به عوض این که به گفت و گوی سیاسی به عنوان هدف تعیین شده، کمک کنند، به جبهه های نبرد پیوسته و با تقویت ارتش جنگی، خون های بی شماری را ریخته اند. در طول هشت سال هرباری که رهبری حکومت صدای صلح خواهی و آشنی طلبی سیاسی را بلند کرده و با ادبیات نرم خطاب کرده است، نتیجه منفی بدنبال داشته و این گروه گستاخ تر و جسور تر شده؛ و دامنهٔ جنایت های شان بزرگ تر شده است. بنابراین، تجربهٔ هشت سالهٔ ما نشان می دهد که گروه طالبان آشنی ناپذیر است.

نشست های چهارجانبه توسط افغانستان، پاکستان، آمریکا و چین به منظور کشاندن گروه طالبان به میز مذاکره برگزار می شد. خوش بینی ها و امیدواری های جدی وجود داشت؛ از این که دو قدرت بزرگ و تاثیرگذار در این فرآیند حضور داشته و نقش بازی می کردند؛ چین و آمریکا، این نشست ها متفاوت از نشست های قبلی ارزیابی می گردید. تصور بر این بود که این بار دو قدرت بزرگ و موثر فشارهای لازم سیاسی را بر پاکستان اعمال کرده و فرایند به نتایج ملموس دست خواهد یافت. این نشست ها به بیمانهٔ خوش بینانه و امیدوار کننده می نمود که در مورد این که با کدام جناح های طالبان و در نشست اخیر در مورد زمان و مکان گفت و گو بحث صورت گرفت. از آن جای که پاکستان وعده داده و کلان مینی بر حاضر کردن نمایندگان گروه طالبان سر میز گفت و گو می داد، طالبان چراغ سبزیهای نشان داده بودند؛ اما این که با پاکستانی هم آهنگ بوده یا نبوده، بحث دیگری است که باید در جرای دیگر مورد بحث قرار گیرد. به نظر می رسد که چراغ سبز طالبان به نشست های چهارجانبه جهت غافلگیر کردن بوده است. گرچند امنیت ملی می دانسته و واقف بوده است که این گروه در حال آمادگی گرفتن جهت آغاز عملیات های بهاری می باشد؛ اما به صورت کلی ذهنیت ها متوجه گفت و گوی سیاسی بود. سر انجام این که هیچ نشست های چهارجانبه ناکام و بی دست آورد و وضعیت درست به همان نقطهٔ اول برگشت به نظر می رسد که صلح مورد نظر دولت و مردم کشور با صلح مورد نظر گروه طالبان از شرق تا غرب عالم تفاوت جدی دارد. دولت و مردم بر این باور و پندار هستند که این گروه جنگ و نا امنی را کنار گذاشته و از رهگذرهای مسالمت آمیز سیاست ورزی نموده و در قدرت سیاسی سهم شومند. در این صورت این گروه قواعد بازی سیاسی؛ یعنی ارزش های سیاسی جدید و نیز ارزش های اجتماعی را بپذیرند. اما به نظر می رسد که صلح مورد نظر طالبان عکس این امر است. باور این گروه این است که نیروهای سیاسی موجود در نظام سیاسی کنونی و مردم، ایندولوزی سیاسی طالبانی را پذیرفته و صلح کنند. در این صورت نظام کنونی را کنار گذاشته و شاهد حاکمیت نظام شبیه امارت باشیم؛ یعنی تسلیم باورها و ارزش های طالبانی گردیم.

مبارزه با فساد اداری یکی از جدی ترین چالش های حکومت وحدت ملی است؛ چالشی که موفق بیرون شدن از آن کار آسانی نخواهد بود. حکومت افغانستان در رده بندی های جهانی فساد، چندین بار مقام نخست را گرفته است و یکی از فاسدترین ها بوده است، اما هنوز راهکار جدی برای مبارزه با فساد اداری روی دست گرفته نشده است و اکنون کاهش فساد اداری و مبارزه با آن تبدیل به پاشنه آشیل حکومت وحدت ملی افغانستان شده است. رئیس جمهور غنی در آخرین صحبت هایش در این رابطه گفته است که افغانستان در کنفرانس «وارسا» و «بروکسل» با دست آورد خوبی در راستای مبارزه با فساد اداری شرکت خواهد کرد. رئیس جمهور همچنان سال ۹۵ را، سال «حرکت همه جانبه برای اصلاحات» خوانده بود. اما شهروندان افغانستان هنوز از روند مبارزه با فساد اداری راضی نیستند و این چالش همچنان در برابر حکومت وحدت ملی قرار دارد. یکی از عمده ترین دلایل عدم موفقیت حکومت افغانستان در راستای مبارزه با فساد اداری، دست داشتن افراد سیاسی قدرتمند در فساد اداری و مداخلات آنها در راستای مبارزه با فساد دانسته می شود. رئیس اداره عالی مبارزه با فساد در تازه ترین مصاحبه اش با تلویزیون خصوصی «طلوع نیوز» گفته است مداخلات سیاسی و تنظیمی مانع رسیدگی به پرونده های فساد شده است. حسین فخری، رئیس اداره عالی مبارزه با فساد می گوید: «برخی قضایا هستند که جوانب سیاسی دارند که از افراد با نفوذ در چوکات دولت و حکومت است و متأسفانه فساد اداری نیز به صورت برنامه ریزی شده و با اعمال نفوذ، انجام می شود و راههای مبارزه با آن دشوارتر می گردد. حکومت افغانستان در سال ۱۳۸۲ به منظور مبارزه با فساد اداری «اداره عالی مبارزه علیه فساد اداری» را ایجاد کرد و بعد از آن پروندهها بررسی و تکمیل شوند و نتیجه بدهند.»

سیاست زدگی یکی از آفت های هر اداره است. فساد اداری یکی از پیامدهای مخرب سیاست زدگی است. دست یابی به قدرت و اعمال آن یکی از انگیزه های فساد

مهدی مدیر

وجود آمده است. اما با ایجاد این همه اداره، هنوز مبارزه با فساد اداری ره بجای نبرده است و این مشکل همچنان مردم افغانستان را رنج می دهد و یکی از ضعف های حکومت وحدت ملی به شمار می رود. جامعه جهانی و کشورهای کمک کننده به افغانستان همواره از روند مبارزه با فساد اداری در افغانستان ابراز نگرانی کرده اند و از حیف و میل شدن کمک ها، انتقاد کرده اند. حکومت افغانستان همیشه در کنفرانس های بین المللی به جامعه جهانی تعهد سپرده است که بصورت جدی با فساد اداری مبارزه می کند، ولی هنوز نتوانسته است به درستی به این تعهدش عمل کند و به نظر می رسد مقامات حکومت وحدت ملی در کنفرانس وارسا و بروکسل باید به کشورهای کمک کننده نمونه های بارز عمل به این تعهدش را نشان بدهد و اگر چنین نکنند، امسکان دارد ورق برگردد و حکومت افغانستان اعتماد جامعه جهانی و کشورهای کمک کننده را، از دست بدهد و کمک ها به افغانستان قطع گردد. فساد اداری یکی موانع اصلی حکومت داری خوب در افغانستان است و نشانگر ضعف مدیریت و نظارت حکومت بر فعالیت هایش است. حکومت داری خوب

به وجود آمده است. اما با ایجاد این همه اداره، هنوز مبارزه با فساد اداری ره بجای نبرده است و این مشکل همچنان مردم افغانستان را رنج می دهد و یکی از ضعف های حکومت وحدت ملی به شمار می رود. جامعه جهانی و کشورهای کمک کننده به افغانستان همواره از روند مبارزه با فساد اداری در افغانستان ابراز نگرانی کرده اند و از حیف و میل شدن کمک ها، انتقاد کرده اند. حکومت افغانستان همیشه در کنفرانس های بین المللی به جامعه جهانی تعهد سپرده است که بصورت جدی با فساد اداری مبارزه می کند، ولی هنوز نتوانسته است به درستی به این تعهدش عمل کند و به نظر می رسد مقامات حکومت وحدت ملی در کنفرانس وارسا و بروکسل باید به کشورهای کمک کننده نمونه های بارز عمل به این تعهدش را نشان بدهد و اگر چنین نکنند، امسکان دارد ورق برگردد و حکومت افغانستان اعتماد جامعه جهانی و کشورهای کمک کننده را، از دست بدهد و کمک ها به افغانستان قطع گردد. فساد اداری یکی موانع اصلی حکومت داری خوب در افغانستان است و نشانگر ضعف مدیریت و نظارت حکومت بر فعالیت هایش است. حکومت داری خوب

به وجود آمده است. اما با ایجاد این همه اداره، هنوز مبارزه با فساد اداری ره بجای نبرده است و این مشکل همچنان مردم افغانستان را رنج می دهد و یکی از ضعف های حکومت وحدت ملی به شمار می رود. جامعه جهانی و کشورهای کمک کننده به افغانستان همواره از روند مبارزه با فساد اداری در افغانستان ابراز نگرانی کرده اند و از حیف و میل شدن کمک ها، انتقاد کرده اند. حکومت افغانستان همیشه در کنفرانس های بین المللی به جامعه جهانی تعهد سپرده است که بصورت جدی با فساد اداری مبارزه می کند، ولی هنوز نتوانسته است به درستی به این تعهدش عمل کند و به نظر می رسد مقامات حکومت وحدت ملی در کنفرانس وارسا و بروکسل باید به کشورهای کمک کننده نمونه های بارز عمل به این تعهدش را نشان بدهد و اگر چنین نکنند، امسکان دارد ورق برگردد و حکومت افغانستان اعتماد جامعه جهانی و کشورهای کمک کننده را، از دست بدهد و کمک ها به افغانستان قطع گردد. فساد اداری یکی موانع اصلی حکومت داری خوب در افغانستان است و نشانگر ضعف مدیریت و نظارت حکومت بر فعالیت هایش است. حکومت داری خوب

نورسلطان نظرбайف: بشر به یک برنامه جامع «جهان بدون جنگ» نیاز دارد

مهدی زرتشت/قسمت دوم و پایانی

دهند پتانسیل قابل توجهی دارند. تمام تجربه های ذخیره شده را باید برای ایجاد مناطق بزرگ صلح بر اساس حقوق مخصوص بین المللی اعمال کرد که در آنها نباید جای جنگ و درگیری باشد. مسائل امنیت و توسعه در مناطق صلح توسط تمام اعضای سازمان ملل متحد و شورای امنیت سازمان ملل متحد، می تواند تضمین شود. سوم؛ در قرن بیست و یکم باید بر فرهنگ نظامی گری، موجودیت بلوک های نظامی که تهدید برای امنیت جهانی و مانع توسعه همکاری های جهانی است، غلبه نمود. واقعیت این است که اگر فقط یک بلوک بزرگ نظامی وجود دارد، شکل گیری بلوک ضد آن حتمی است. قدرت موجب زایش ضد قدرت میشود. در بلوک های نظامی کشورهای مختلف شامل میباشند که مسئولیت خود را در برابر جهان و امنیت همیشه درک نمی کنند. برعلاوه، تلاش هایی هم وجود دارد که از بلوک های نظامی بخاطر گرفتن امتیاز از کشورهای ثالث بشمول کشورهای همسایه، استفاده می کنند. بنابراین، وضعیت رویارویی در برخی از مناطق و یا هم در تمام جهسان می تواند به طور نامحدود شبیه سازی شود. در عین حال، تجربه جنگ های گذشته نشان

این تصمیم باعث شد که قدرت های هسته ای مهلت را برای منع آزمایشات هستوی اعلام نمایند. ۲۰ سال پیش در چارچوب سازمان ملل متحد، قرارداد منع آزمایشات هسته ای برای امضاء آماده گردید؛ اما این سند مرعی الاجرا نشد. در قلمرو قزاقستان با حمایت IAEA بانک سوخت هستوی با غنای پایین ساخته شد.

حالا برای منع قراردادن سلاح های کشنده در فضا، در فقر اقیانوس ها، آب های مشترک و قطب شمال باید تصمیم جهانی گرفته شود. مهم است تا سند ترتیب و تصویب گردد که استفاده از اختراعات علمی را برای ساختن انواع جدید سلاح های کشتار جمعی منع نماید. در سازمان

مالی، تجارتی و توسعه بین المللی خواهد بود. قزاقستان در هفتادمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد تهیه پلان «استراتژی جهانی ابتکار-۲۰۴۵» را مطرح نمود. این پلان برای ریشه کن سازی عوامل جنگ ها و اختلافات طرح ریزی شده است. مهم است تا روند جدید توسعه بر اساس دسترسی برابر و عادلانه تمام ملت ها به زیربناها، منابع و بازار ها استوار باشد. پیشنهاد میشود که این پلان الی جشن صدسالگی سازمان ملل متحد تحقق یابد. قزاقستان برگزار می کند کنفرانس بین المللی سازمان ملل متحد را در سال ۲۰۱۶ پیشنهاد مینماید که در جریان آن باید بر اصول حقوق بین المللی بخاطر جلوگیری از جنگ و اختلاف در قرن ۲۱ تاکید گردد. دعوت برای خردمندی و گفتگو، اعتدال و سلامتی عقل، نیاید قربانی حملات اطلاعاتی مخالفان صلح جهانی گردد. در قرن ۲۱ جهان به صلح نیاز دارد.

ما باید در باره آینده فرزندان و نواسه های خود فکر کنیم. لازم است تا تلاش های حکومت ها، سیاستمداران، دانشمندان، تاجران، هنرمندان و میلیونها انسان در سراسر جهان را برای جلوگیری از تکرار اشتباهات غم انگیز قرن های گذشته یکجا بسازیم و جهان را برای همیشه از تهدیدات جنگ خلاص نماییم. عدم فعالیت در حفظ صلح منجر به فاجعه جهانی خواهد شد. مانیفست من «جهان، قرن بیست و یکم» نشان دهنده نگرانی عمیق از سرنوشت نسل های آینده است که در قرن بیست و یکم زندگی و کار خواهند کرد. ما رهبران دول و سیاستمداران، مسئولیت بزرگ آینده بشر را به عهده داریم. به عنوان یک انسان و یک سیاستمداری که سختی ها و مشکلات زیادی را پشت سر گذاشته ام و منحیت یک رهبر دولت که تصمیم دشوار برای بستن پلیگون هسته ای سیمپلانتینسک را گرفته است، از رهبران جهان و جامعه جهانی ممبرانه خواهش میکنم تا به عقل شان گوش دهند. ما باید تمام تلاش خود را به خرج دهیم تا بشر را برای همیشه از تهدید جنگ مرگبار خلاص نمایم. از حالا تا آینده، وظیفه مهم تری جز این نداریم. * این پیام «مانیفست» نور سلطان زرتشتیایف رئیس جمهور جمهوری قزاقستان است که تحت عنوان «جهان قرن ۲۱» به تاریخ ۳۱ مارچ سال جاری، طی یک نشست مهم امنیتی با حضور چندین کشور در شهر واشنگتن برگزار شد.

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا

مدیر مسوول: محمد رضا هویدا

سردبیر: حفیظ الله زکی

کاریکاتوربست: خالق علی زاده

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com

Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری

مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۲۷-۱۲۷

